

බෞද්ධ මානව විශේෂතාවාදය

(යථාතත්වය පිළිබඳ බෞද්ධ මතය ඇසුරින් කෙරෙන විමර්ශනයකි)

කඹුරුගොඩ සොරත ක්‍රිමි

හැඳින්වීම

පෙරදිග හා අපරදිග ලෝකයේ සම්භාවනාවට පත් වූ ආගමික දර්ශනයක් ලෙසින් බුදු සමය පිළිගැනී ඇත. මිනිසා සහ ඔහු භාවනා ලෝකය පිළිබඳ පළමු විමර්ශනයක් ඒ තුළ අන්තර්ගතව තිබේ. එසේම සමස්ත ලෝක ක්‍රියාවලිය තේරුම් ගැනීමත්, එමගින් වඩාත් නිවැරදි හා සංවර්ධිත ලෙස එය පරිහරණය කිරීමත්, එයින් අනුමිත කාර්ය, මෙහි "පරිහරණය කිරීම" යනුවෙන් දැක්වීම සමහරුන් කරමින් විමසියට පත් කරවන්නක් විය හැකිය. එහෙත් මා මෙහිදී අදහස් කරන්නේ, සැටලිට් සහගත වූ සංකල්පීය දෘෂටියෙන් ලෝකය දැකීම හා අත්විඳීම අත් හැරීම යි. එම අත්හැරීම පරම තත්වයකට පත්වීමක් වේ. එය විශේෂත්වයක් ලෙස දැක්වුවත් ඇත්තෙන්ම සිදුවන්නේ, වඩාත් සංවිධිත ලෙස ලෝකය දැකීමයි. සංකල්පීය දෘෂටියෙන් ක්‍රියාවලීන් ඉහණය කිරීම ඇතිවන්නේ මිනිසාට (මිනිස් අත්දැකීමට හා මනසට) සාපේක්ෂතාව බවත්, එම සංකල්පීකරණයෙන් මිදීමේ හැකියාව ඇත්තේද ඔහුටම බවත් පිළිගැනීම, මෙහිදී නිවැරදි වේ.

බුදුසමය ලෝකය දකින්නේ මිනිසා සහ ඔහු භාවනා ලෝකය යන "සමස්තයක්" (Totality) ලෙසිනි. මෙම සමස්තය තුළ මිනිසා "සුවිශේෂතාව" වේ. "මානව කේන්ද්‍රීයත්වය" "මානවවාදය" යන වචනවලින් මෙම සුවිශේෂතාව දක්වන්නට යාමෙන් ජනන ගැටලු සහගත තත්වයකට පත් වේ. මිනිසා සහ භාවනා ලෝකය තමා වෙතට උනන්දු කර ගැනීමට දරණ උත්සාහයන්ගෙන් බටහිර දර්ශනය පිරී ඇත. බටහිර මෙම යුද්ධ සංවර්ධන ආකෘතිය පවත්වා ගෙන යාමට භක්තිමත් න්‍යායික ආචරණයක්